

vin af 8° Styrke imidlertid alt længe i Virkeligheden ikkun været nominal, idet Gjennemsnitsudbyttet pr. Td. Karrum jævnt er steget. Ved Lov af 24de Februar 1865 blev derfor ogsaa til Sikkerhed for Statskassen Afgiftsgodtgjørelsen ved Udførsel af Brænderen nedfat til et Beløb, som forudsatte et Gjennemsnitsudbytte af 20 Potter pr. Td. Karrum. Men ogsaa dette Gjennemsnitsudbytte maa anses for at være for lavt ansat, idetmindste for vel drevne Brænderiers Bedkommende, og navnlig maa Dampbrænderierens Udbytte efter de forskjellige Forbedringer i Driften, der ere foretagne, sættes ikke lidet høiere, hvad der klart fremgaar af den paa Bilag B. opførte Sammenstilling af de forskjellige Brænderiers Udbytte, og som ogsaa var Grundlaget for den i afvigte Rigsdagsforsamling vedtagne Nedsættelse af Udførselsgodtgjørelsen. Lovforslaget ansætter Afgiften ved Udbyttebæftatningen til 25 Dre pr. Pot absolut Alkohol, eller i Overgangstiden ved Karrumbæftatningen til 3 Kr. 28 Dre pr. Td. Karrum. For det forfættede Beløbs Bedkommende har man bibeholdt Afgiften fra Lovforslaget af 1871 — 6 β . pr. Pot Spiritus à 50 pCt. Tralles — kun er ved Afgiftsansættelsen iftedenfor 1 Pot à 50 pCt. sat 1 Pot à 100 pCt., hvilket formentlig er mere korrekt og stemmende med Bæftatningens Karakter, samt desuden letter Uflæsningen paa Apparatet. Derimod har det været nødvendigt at foretage en Forhøielse af den i nævnte Forflag optagne Afgift af Brænderier, der bæftattes efter Karrum, fordi der, saafremt man nu som i 1871 gif ud fra et Gjennemsnitsudbytte af 24 Potter, vilde kunne ventes et Tab for Statskassen, og desuden skabtes en Ulighed mellem de Brænderier, der bæftattes efter Udbytte, og de, der bæftattes efter Karrum, der maatte virke som Præmie for den nuværende Bæftatning. Som Følge heraf er man gaaet ud fra et Udbytte, der for de største og bedst drevne Brænderier er ansat til 28 Potter — skulde det for nogle Enteltes Bedkommende være for høit, er dette under alle Omstændigheder uden Betydning, da det jo altid staar dem aabent at gaa over til en Bæftatning af det virkelig havte Udbytte; men samtidig hermed har man dog, netop fordi det var nødvendigt at fastslaa et saa høit Gjennemsnitsudbytte, ikke kunnet anse det for mer end billigt, at de simpleste og daarligt drevne Brænderier, der ikke benytte Damp, og derfor ikke ere i Stand til at give Materialet den indgaaende Behandling, der kræves for at udvinde et saa stort Udbytte, ikke stillebes lige med de bedre, og for disse Brænderier indeholder derfor § 5 en Bemyndigelse for Finantsministeren til i de første 5 Aar efter Lovens Træden i Kraft at give en Nedsættelse i Afgiften af 15 pCt., faa at den bliver 2 Kr. 80 Dre pr. Td. Karrum.

Endnu skal her bemærkes, at naar Brænderens Gradestyrke i Lovforslaget ansættes efter det Tralleske Alkoholometer, iftedenfor at man hidtil har regnet efter Spenderups Alkoholometer, har dette sin Grund i, at det sidstnævnte Alkoholometer, der paa den Tid, da det indførtes, vel fyldestgjorde Fordringene, nu maa anses for uefnigtssmæssigt, og under alle Omstændigheder ikke vil kunne benyttes sammen med den for Udbyttebæftatningen nødvendige Spiritusmaaler, idet det ikke med tilstrækkelig Nøjagtighed angiver Mængden af den rene Alkohol i en Blanding.

Til §§ 7—22.

Disse Paragrafer indeholde de Bestemmelser, som komme til Anvendelse for de Brænderier, der vedblivende svare Stat efter Gjæringskarrets udmaalte Rumindhold. I alt Væsentligt ere disse Bestemmelser overensstemmende med det hidtil Bestaaende. Man har kun samlet dem og fremstillet dem i en mere ordnet Følge og paa en klarere Maade, end Tilfældet er i Loven af 7de Februar 1851, og navnlig udfikst dem fra Bødestemmelserne, som de der ere sammenblandede med. Det er tilstræbt ogsaa under denne Bæftatningsform at give Brænderensbrænderen noget friere Hænder, end den hidtidige Lovgivning indrømmer, navnlig med Hensyn dels til Størrelsen af de i Brænderiet anvendte Hjælperedskaber, dels til Benyttelsen af Kar til Skraaets eller Maltets Udblødning i Vand med eller uden Tilfætning af Svovlsyring el. desl., hvilken Behandling af Materialet efterhaanden er bleven mere almindelig (jfr. §§ 8 og 9).

Da samtlige Gjærfabrikanter gjentagende have ansøgt Finantsministeriet om at ville virke hen til Indførelse af Udbyttebæftatning, tør det vistnok antages, at denne Bæftatningsmaade vil blive valgt af dem, men da det dog er muligt, at Forholdene i et enkelt Brænderi kunne være til Hinder herfor, har man troet at burde forbeholde sig Bemyndigelse til for de nuværende Gjærfabrikanter, der ikke kunne faa Maaleren anbragt, at kunne lade den samme Indrømmelse, som hidtil er gjort dem, vedblivende bestaa, nemlig under Gjærstumningen at maatte have Skjærme anbragte paa Gjæringskarrene.

For at tilvejebringe en bestemt Afgjørelse af, hvilke Brænderier der ere forpligtede til at brænde efter Driftsplan, er der i § 18 optaget en Bestemmelse om, at denne Forpligtelse paa hviler alle Brænderier, der ligge over $\frac{1}{4}$ Mil fjærne fra et Toldsted.

Til §§ 23—31.

Navnlig Indholdet af disse Paragrafer vil findes begrundet i den almindelige Del af